

מ"ת (נצרת) 17192-12-24 - מדינת ישראל נ' תחריר ספדי (עציר)

מ"ת (נצרת) 17192-12-24 - מדינת ישראל נ' תחריר ספדי מחוזי נצרת

מ"ת (נצרת) 17192-12-24

מדינת ישראל

נגד

תחריר ספדי (עציר)

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[23.01.2025]

כב' השופט חנא סבאג

החלטה

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, זאת בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו- 1996 (להלן: חוק המעצרים).

כתב האישום

2. כנגד המשיב, תושב ישראל המתגורר במסעדה, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה חמורה כנגד ביטחון המדינה, ריגול ואיסוף ידיעות שונות ובכללן, מידע על תנועות טנקים בצפון הארץ ומיקום נפילות טילים, במהלך חודשי המלחמה האחרונים, עבור אדם המשתייך לכח קודס האיראני. כעולה מכתב האישום, כח קודס האיראני הינו זרוע של משמרות המהפכה האיראנים ומוכרז כארגון טרור (להלן: כח קודס). ענף פלסטין הוא חלק מגיס לבנון של כח קודס ומטרתו סיוע לארגונים הפלסטיניים בפעולות טרור שאלו מבצעים כנגד מדינת ישראל ואזרחיה. עוד עולה כי המשיב היה מודע שחוסאם זידאן הינו תושב סוריה, כתב ברשת התקשורת "אל עלם" האיראנית וכן חשד כי פועל עבור ענף פלסטין בכוח קודס (להלן: חוסאם). ביום 7.10.2023 פתחו ארגוני הטרור במתקפה רצחנית על מדינת ישראל ותושביה. במקביל לכך, ובמשך תקופה ממושכת, ירו איראן וכן ארגוני הטרור מעזה, תימן, לבנון, סוריה ועיראק ירי מאסיבי של אלפי טילים, כטב"מים ופצצות מרגמה אל עבר רחבי מדינת ישראל שגרמו לפגיעה ולנזק בחייהם של ישראלים, בגופם וברכושם. מעשי הטרור הנפשעים גרמו, לאלפי הרוגים ופצועים במדינת ישראל.

על פי הנטען, בין חוסאם לבין אביו של המשיב, בסאם ספדי (להלן: האב), קיים קשר מזה כעשר שנים. במהלך שנת 2019, צילמו המשיב והאב נפילות טילים שנורו מסוריה לשטחי רמת הגולן וכן טנק של צה"ל והעבירו את התמונות לחוסאם, תוך שהמשיב סבר כי העברת התמונות נעשית לצורך עיתונאי.

על פי כתב האישום, במהלך שנת 2023 החל המשיב לחשוד כי חוסאם עובד גם עבור שירותי הבטחון בסוריה ובאיראן. חרף זאת, החל המשיב לאסוף ולהעביר ידיעות על אודות כוחות צה"ל באיזור הצפון, וזאת לבקשת האב ועבור חוסאם, כמפורט להלן:

במהלך שנת 2023 התקיימו ברחבי רמת הגולן הפגנות של בני העדה הדרוזית סביב הקמת טורבינות ברמת הגולן. במסגרת ההפגנות התקיימו עימותים בין המפגינים לבין כוחות הבטחון השונים. בהנחיית האב, השתמש המשיב בציד הצילום של האב וצילם את כוחות הצבא במקום וזאת תוך שחשד באשר לתפקידו של חוסאם, לכך שהצילומים מבוצעים עבור חוסאם ויועברו אליו לאחר מכן.

במהלך מלחמת חרבות ברזל, בחודש מאי 2024, ביקש האב מהנאשם לשבת עימו לשיחה ובתוך כך לקח את הטלפונים הסלולריים של השניים והניח אותם בצד מחשש למעקב או האזנה. בשיחה זו ביקש האב מהמשיב כי יעדכן אותו על אודות תנועות של טנקים שרואה באיזור הצפון, מיקום נפילות טילים וכן ביקש, כי ישלח לו סרטונים או תמונות מסוג זה שמועברות אליו על ידי חבריו ברשתות החברתיות השונות.

לאור בקשת האב ומתוך חשד לכך שהידיעות יועברו לחוסאם פעל המשיב כפי שנתבקש ממנו; המשיב העביר לאב, מספר פעמים, תמונות של כוחות צבא, ביניהן תמונה של טנק צה"לי; בחודש יוני 2024 לערך העביר המשיב לאב דיווח על ירי טילים באיזור טבריה; בחודש ספטמבר 2024 העביר לאב מידע על תנועת 21 טנקים שחלפו על גבי מובילים בכפרו בדרכם צפונה; ובחודש אוקטובר העביר לאב מידע על תנועת 5 טנקים שחלפו על גבי מובילים באיזור טבריה.

בשל המעשים המתוארים הואשם המשיב בעבירה של ריגול- עבירה לפי סעיפים 112 (א) ו- (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

טענות הצדדים

3. לטענת המבקשת קיים צבר של ראיות המבסס, לכאורה, את עובדות כתב האישום וההאשמות המיוחסות למשיב ובכללן הודאתו של המשיב במיוחס לו, ראיות מדיה דיגיטליות, חוות דעת מודיעינית ועוד.

המבקשת מבססת את טענותיה על דברים שאמר המשיב בחקירותיו בשירות הביטחון הכללי (להלן: השב"כ) ובמשטרה. כאשר, לטענתה, הכחיש המשיב תחילה כי ידע על תפקידו של חוסאם ומיזער עד מאוד את טיב ההיכרות שלו עמו. ואולם, עם התפתחות חקירתו והטחת ראיות בפניו, הודה המשיב כי היה מודע לכך שהמידע והצילומים שהוא העביר לאביו, יועברו לחוסאם או נעשים עבורו.

4. עוד טענה המבקשת, כי המשיב הודה בשלל חקירותיו, הן בשב"כ והן במשטרה, כי ידע ובחלקן מסר כי רק חשד, שמדובר בחומר ביטחוני וידע כי חוסאם עובד עבור המודיעין האיראני או הסורי.
- לאישוש טיעוניה הפנתה המבקשת לזכ"ד מיום 07.11.2024 משעה 19:25, עוד הפנתה לזכ"ד נוסף מיום 17.11.2024 שעה 11:00 וטענה, כי שם הודה המשיב, שהוא הבין שחוסאם קשור לגורמי ביטחון סוריים או איראניים. כמו כן, הפנתה לדבריו, באותו זכ"ד, שם מסר, כי הוא מעריך כי חוסאם הוא עיתונאי, אך לדעתו מדובר בסיפור כיסוי. עוד הפנתה לדבריו בזכ"ד מיום 07.11.2024 משעה 19:25 שם הודה המשיב, לטענתה, כי עת החל לצלם את הצבא בשנת 2023 ידע כי חוסאם עומד מאחורי הבקשה והבין כי יש משהו מאחורי הבקשה. המבקשת הפנתה לאמירות נוספות של המשיב בחקירותיו בשב"כ מהן, לטענתה, עולה כי המשיב הבין וידע כי המידע מועבר לחוסאם או לכל הפחות חשד וכן היה מודע לכך שמי שעומד מאחורי בקשת המידע הוא חוסאם.
5. עוד הוסיפה המבקשת וטענה, כי גם בחקירותיו במשטרה ועל אף ניסיונו לצמצם את חלקו, מסר המשיב גרסה שדי בה כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה בעניינו. המבקשת הפנתה לדבריו בחקירתו במשטרה מיום 18.11.2024 שם מסר, שהוא לא יודע בוודאות אם חוסאם עובד עבור המודיעין הסורי או האיראני אולם כלשונו, "זאת אפשרות" ויתכן שהמידע שמסר לאביו מועבר לאותו חוסאם זידאן.
- המבקשת הפנתה לאמירות נוספות שנגבו מהמשיב ושיש בהן, לטענתה, כדי לבסס את אשר יוחס לו ואת היסוד הנפשי וההבנה שהיו למשיב, בזמן אמת, כי הוא מבצע פעילות אסורה וכי לא מדובר במידע עיתונאי תמים שהוא אוסף עבור אביו.
6. בהתייחסה לכוונה לפגוע בביטחון המדינה, טענה המבקשת כי בעבירות מסוג זה ניתן להחיל את הלכת הצפיות. הדגישה, כי המשיב היה מודע לכך שמדובר במידע ביטחוני והיה מודע שמסירת מידע על מיקום של טנקים ונפילות של טילים, כדבריו בחקירתו, "מעניין את האויב" וכי האויב יכול לפגוע במקומות אלה. המבקשת הוסיפה שמעבר לעובדה כי כל אדם סביר מבין שסוג מידע זה, ככל ומגיע לאויב, יש בו כדי לפגוע בביטחון המדינה, הרי הראיות מלמדות שהמשיב עצמו אף הבין זאת כך שישנן ראיות לכאורה גם לרכיב זה.
7. אשר לעילת המעצר, טענה המבקשת, כי העבירה המיוחסת למשיב מקימה חזקת מסוכנות ועילה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. עוד טענה, כי אופי העבירה והעובדה שהעבירה בוצעה בזמן שמדינת ישראל עודנה מנהלת מלחמה עקובה מדם, תוך כוונה לפגוע בביטחון המדינה, מלמד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב יותר מכל.
8. בשל כל אלו, טענה המבקשת כי יש ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה ועתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

9. בא-כוח המשיב הבהיר מצדו, בפתח ישיבת יום 7.1.2025, כי אין מחלוקת שקיימות ראיות לכאורה שהמשיב העביר את המידע המפורט בכתב האישום, לאביו. הסניגור הדגיש כי כל המידע שהעביר המשיב לאביו הוא מידע שהעביר אחרי ימים, כך שלטענתו, אין בידי המבקשת ראיות לכאורה בדבר כוונה של המשיב לפגוע בביטחון המדינה. עוד הוסיף וטען, כי תחילה יש לתת משקל נכבד לעובדה כי אין ראיה לגיוס המשיב בכדי לפגוע בביטחון המדינה. כמו כן, המשיב לא הזכיר באף חקירה, כי הוא ידע בוודאות שאביו מעביר מידע לחוסאם, ורק ציין שחשד בכך מבלי לציין מתי התעורר חשד זה. הוא הוסיף שאף חוקריו לא שאלו בעניין זה. לדידו של הסניגור, המשיב הבין את המשמעות בדיעבד ולא בזמן אמת.
10. משכך, לטענת הסניגור, משעוצמת הראיות לכאורה אינה גבוהה, הדבר מצדיק שחרורו ובחינת חלופת מעצר. דין
11. בבוא בית המשפט להחליט באם להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, עליו לבחון שלושה תנאים מצטברים - קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם במיוחס לו; קיומה של עילת מעצר; וכן היעדרה של חלופת מעצר אשר בכוחה להשיג את תכלית המעצר באמצעים שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה (עמ"ת 70596-12-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 34 (16.01.2025), (להלן: עניין פלוני) והאיזכורים שם).
- לצורך הכרעה בדבר קיומה של תשתית ראיתית לכאורית, על בית המשפט לבחון האם יש בראיות הגולמיות פוטנציאל הוכחתי המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה (עניין פלוני, פסקה 35 והאיזכורים שם). בית המשפט אינו נדרש לבחון אם יש בראיות אלו כדי להוכיח אשמתו מעבר לכל ספק סביר (בבש"פ 3796/06 רוק נגד מדינת ישראל, (28.05.06). בית המשפט בודק אם קיימות ראיות גולמיות בעלות "פוטנציאל ראיתי", אשר יש בכוחן להניח תשתית עובדתית מרשיעה, לאחר חקירות וקביעות של אמינות ומשקל. (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פד"י נ' (2), 133 כרך 96 (2) 591, (עמ' 706)).
12. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי המבקשת הניחה תשתית ראיתית לכאורית, מספיקה לשלב זה, להוכחת העבירה המיוחסת למשיב.

13. הואיל וההגנה אינה חולקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה להעברת המידעים המפורטים בכתב האישום על ידי המשיב (עמ' 2 שורות 18-21 לפרוטוקול מיום 17.12.24 ועמ' 5 שורות 9-10 לפרוטוקול מיום 7.1.2022), הרי שנוטר לבחון אם חומר הראיות מלמד לכאורה כי המשיב ידע והבין שהמידע שמעביר לאביו, מועבר לחוסאם ולהיותו של האחרון, בנוסף להיותו עיתונאי, פעיל בכח קודס האיראני או בכוחות האויב, כך, שיש בהעברת המידע לאותו חוסאם כדי לפגוע בביטחון המדינה.
14. המשיב הואשם, כאמור, בעבירה של ריגול לפי סעיף 112(א) ו-(ב) לחוק העונשין. מרכז הכובד של עבירה זו הינה הכוונה לפגוע בביטחון המדינה. השאלה היחידה, בעניינו של המשיב, הינה האם התקיים אצל המשיב היסוד הנפשי הנדרש והמודעות לדברים כהוויתם, היינו, האם ידע והבין כי המגעים והקשרים בין אביו לבין חוסאם, נושאים אופי ביטחוני, כך שיש בהם כדי לפגוע בביטחון המדינה.
15. כאמור, הסניגור טוען, כי בכל חקירותיו של המשיב הוא לא ציין כי ידע בוודאות כי אביו מעביר את המידע לחוסאם, וכל אשר אמר שזו כן אפשרות וכי הוא חשד בכך וזאת מבלי לפרט מתי נולד חשד זה. רוצה לומר, שהמשיב לא ידע ואף לא חשד בזמן אמת כי חוסאם עובד עם גורם עוין.
16. אין בידי לקבל טענה זו. חומר הראיות מלמד כי המשיב ידע היטב, ולמצער, חשד בזהותו של חוסאם, טרם העביר את החומרים מושא כתב האישום, לידי אביו. ואפרט,
17. בטרם נצלול לחומר החקירה ונבחן את ההיכרות שיש בין המשיב לחוסאם ומידת היכרות זו, נציין כי חומר החקירה כולל חוות דעת מומחה של השב"כ בדבר זהותו של חוסאם והשתייכותו לענף פלסטיני מגיס לבנון בכח קודס האיראני, המקדם פעילות טרור כנגד המדינה. (ראה חוות הדעת של המכונה "פלור" מטעם השב"כ).
18. גרסתו של המשיב לגבי חוסאם, ההיכרות ביניהם וטיב הקשר שהיה, "התפתחה" עם ההתקדמות בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה וניתן לראות במהלך חקירותיו הרבות את התמורות שחלו בגרסתו, תוך שהוא חושף בכל פעם עוד פיסת מידע בנוגע לזהותו של אותו חוסאם וטיב הקשר של אביו ושלו עימו. בחקירה מיום 04.11.2024 שעה 04:40, נשאל המשיב אם מכיר מישהו בשם חוסאם והוא ענה כי לא יודע למי מתכוונים. החוקר חידד בפני המשיב כי כוונתו לאדם שגם הוא וגם אביו מכירים וכי הוא לא ממדינת ישראל והוא ענה: "... אין לי מושג במי מדובר", והסיף כי: "מנסה להיזכר על מה אנחנו מדברים אבל לא עולה לו כלום". (סעיפים 33-34 לזכ"ד). בחקירתו המאוחרת של המשיב מאותו יום בשעה 10:30, שוב הוא נשאל לגבי קשריו עם חוסאם והשיב: "... שאינו מכיר אותו". ואולם, במענה לשאלה מהיכן חוסאם, השיב תחילה שאינו יודע ולאחר מכן מסר: "... שאולי מסוריה" (סעיף 10 לזכ"ד).
- בהמשך חקירתו באותו היום שעה 15:10, כשהתברר כי המשיב מכיר את חוסאם וקיים קשר כלשהו בינו לבין חוסאם ובמטרה לעמוד על טיבו של הקשר נשאל המשיב: "... מתי החל הקשר עם חוסאם" והלה ענה: "בשנת 2018 או 2019 אביו היה כתב ואותו חוסאם היה המנהל או איש הקשר שאליו היה שולח אביו צילומים וסרטונים וידאו על המתרחש" ונתן דוגמא לעניין ההפגנות שהיו ברמת הגולן (סעיף 9 לזכ"ד).

עם התקדמות חקירתו של המשיב התברר כי לא זו בלבד שהוא מכיר את חוסאם, אלא הוא אף שוחח עימו בהזדמנויות שונות; המשיב נשאל בחקירתו מתי לאחרונה הוא שוחח עם חוסאם והלה השיב תחילה שלא שוחח עמו אך בהמשך מסר שאינו זוכר. החוקר ביקש הבהרות מהמשיב, או אז ציין המשיב שאולי שוחח עמו לפני חמש שנים (סעיפים 22-26 לזכ"ד). בהמשך ולאחר שנשאל המשיב שוב אודות שיחותיו עם חוסאם, נאות הוא למסור כי שוחח עם חוסאם ישירות, באמצעות פייסבוק או בוואטסאפ, לכל היותר חמש פעמים כאשר האחרונה היתה בחודש אפריל, שנת 2023, בעת שהתרחשו הפגנות ועימותים סביב טורבינות הרוח ברמת הגולן (זכ"ד מיום 05.11.2024 שעה 14:15 סעיפים 9-11).

לא זו אף זאת, מחומר הראיות עולה כי המשיב לא זו בלבד שהכיר את חוסאם ויצר קשר עימו מספר פעמים אלא, אף היתה לו תובנה לגבי טיבו של הקשר שבין אביו לבין חוסאם ואופי העבודה הנדרש. בחקירתו מיום 07.11.2024 בשעה 09:50, סימן המשיב את נקודת הזמן בה החל להבין שהקשר עם חוסאם הוא ביטחוני. המשיב סיפר "...שצילם תמונות של כוחות צבא, טנקים וכל מני כאלה בכפר והעביר את זה לחוסאם". הוא הסביר כי הבין שהקשר עם חוסאם הינו ביטחוני לאחר ש"...ראה את פרופיל הפייסבוק של חוסאם והבין שהוא אדם לאומני, כמו כן ראה שהוא משדר בערוץ אל מנאר שזה ערוץ של חיזבאללה וגם היה שומע אותו מתבטא באופן מאוד לאומני כנגד ישראל". המשיב נתבקש לספר אילו דברים עשה בשביל חוסאם שגרמו לו להבין שמדובר בעניין ביטחוני ולא קשר של עיתונאי והוא מסר שהבין זאת עת "... שצילם את הטנקים והרכבים הצבאיים והבין שזה עבור דבר ביטחוני". עוד מסר שהוא יחד עם אביו המשיכו במעשיהם אף לאחר שהבין שהקשר עם חוסאם הינו קשר ביטחוני ואף לאחר שהוזנה על ידי אנשים, שביקשו ממנו להתרחק מפעילות זו, שמא הוא יסתבך (סעיפים 26-28 לזכ"ד). עוד באותו היום, ה- 07.11.2024, בשעה 19:25, המשיך המשיב להסביר לחוקרו כיצד הוא החל להבין שמשהו "לא טוב במה שהם עושים". הוא סיפר כי אביו ביקש ממנו לצלם את הצבא, וכי חושב שחוסאם אמר לו לעשות זאת אך אינו בטוח וכי הרגיש לאחר מספר פעמים שיש משהו לא טוב במה שהם עושים. כשנשאל על ידי חוקרו מדוע הרגיש כי זו פעילות אסורה השיב: "...כאשר החל לצלם את הצבא וידע שחוסאם אחראי על זה הבין כי משהו מאחורי זה". כשנשאל אם יש אפשרות כי חוסאם עובד עם איראן או סוריה השיב בחיוב כי יש אפשרות כזאת. המשיב הכחיש בחקירתו כי גויס על-ידי חוסאם אך לדבריו: "הבין שיש דברים ביטחוניים בפעולות שלו" (סעיפים 26-32 לזכ"ד). ועוד בעניינו של חוסאם מסר שהוא "... חושב כי לחוסאם זידאן ישנם קשרים עם גורמים ביטחוניים בסוריה ואיראן משום שיש לו תפקיד מאוד חשוב בערוצים "אלעלאם" ו"אח'באריה אלסוריה", אך אביו או חוסאם לא אמרו לו אף פעם כי יש לו קשר או מכיר אנשים ביטחוניים" (סעיף 49.1.9 לזכ"ד). עולה איפוא, כי המשיב מבין שמדובר בגורם עוין המנסה לפגוע במדינת ישראל.

באותה חקירה מדייק המשיב את המועד בו עלתה בו התחושה כי מבצע "פעילות אסורה" ו- "שיש משהו לא טוב במה שהם עושים" והוא "הבין שיש דברים ביטחוניים בפעולות שלו" (סעיפים 26,30 ו- 32 לזכ"ד), וזאת עת ניתנה לו משימה בשנת 2019, בזמן ששהו ברג'ר וצילמו כוחות הצבא אשר היו במקום כשחלק מהתמונות כוללים טנקים וחיילים חמושים. לאחר הצילומים החל להרגיש ולהבין כי מבצע צילומים אשר יכולים להיות מסוכנים או קשורים למשהו בטחוני (סעיף 49.5.4 לזכ"ד).

עוד מסר המשיב לחוקריו באותה חקירה, כי בשנת 2019 ביום הבחירות המקומיות, אביו הודיע לו כי עליהם לנסוע למגדל שמס על מנת לצלם את ההפגנות שהתרחשו שם, לאחר שאביו עדכן את חוסאם כי הם יוצאים לבצע את הצילומים, כשאביו יודע אם ביקש ממנו זאת קודם לכן. הוא מסר כי עת הגיעו למגדל שמס ביקש ממנו אביו לצלם את כוחות הצבא בפרט, כגון טנקים, חיילים חמושים, ציוד ונשקים. לדבריו הבין כי הבקשה של אביו נראית לו "לא הגיונית" שכן נתבקש לצלם רק את כוחות הצבא בצורה רבה. לדבריו הוא מסר לאביו כי הבקשה לצלם את החיילים, הטנקים ולבצע זום עליהם נראית בעיניו אסורה. הוא הוסיף כי אביו השיב לו בתשובה כי הם עיתונאים וצריכים להעביר את הפרטים בצורה מפורטת. עוד מסר המשיב, כי אביו שלח את הצילומים לחוסאם אך לעולם לא ראה אותם בחדשות, בעוד, עד לאותו שלב היה רואה בחדשות את כל מה שצילם וזו הפעם הראשונה שהדברים שהוא צילם לא הגיעו לחדשות. לדבריו, עד היום זוכר את התחושה ואת השיחה עם אביו כי מרגיש שמבצע דבר אסור. (סעיף 49.5.5-12 לזכ"ד).

הנה לאורך כל חקירתו של המשיב שזורות אמרות המלמדות על מגעים ממשיים שהתנהלו בין אביו לחוסאם ועל כך כי הוא ידע שמאחורי דרישות אביו עומד חוסאם וכי לאחרון קשרים עם גורמים ביטחוניים בסוריה ואיראן, ולכל הפחות, ישנה אפשרות שיש אופי ביטחוני לקשר זה וכי הוא מוסר מידע ביטחוני. עצם החשד והחשש שלו כי "מבצע משהו לא טוב" "דבר אסור" והשיחה שניהל עם אביו לגבי תחושותיו, ממילא מלמדת, כי היה לו חשד סביר כי מעשיו אסורים ונושאים אופי ביטחוני.

כך, שאין מקום לטענת המשיב כי לא התכוון לפגוע בביטחון המדינה, שכן מחקירתו עולה לכאורה, כי ידע והבין שלמעשיו יש אופי ביטחוני והמשמעות הינה פגיעה, או לכל הפחות, פוטנציאל ואפשרות לפגיעה בביטחון המדינה ולסכן אותה (07.11.2024 שעה 19:25 סעיף 49.18 לזכ"ד). כפי שאף אישר בחקירתו במשטרה עת נשאל: "האם אתה מבין שידיעת תנועות הצבא או אמצעיו או כליו או מיקומי נפילות הטיילים, יכול לסייע לאויב?" והוא השיב: "כן" והסביר כי הדבר "מאפשר לאויב לפגוע במקומות הללו". בהמשך חקירתו חזר ואישר, כי אכן מסירת מידע על תנועות הצבא ומיקום נפילות טילים הוא אסור ולא חוקי וביכולתו לפגוע בביטחון מדינת ישראל ומסכן את כוחות הצבא. (הודעת המשיב במשטרה מיום 27.11.2024 עמ' 6).

ער אני לטענת המשיב כשצוין, "אני דיווחתי לאבא שלי ולאף אחד חוץ ממנו ולא התכוונתי לפגוע בצה"ל או לפגוע בביטחון המדינה ואם הייתי יודע שהמידע הזה יגיע למדינה או ארגון עוין, לא הייתי מדווח לאבא שלי" (ראה דברי המשיב בחקירתו במשטרה מיום 27.11.2024 שעה 10:38 עמ' 6). ואולם, אין בדברים אלו, בשלב זה, כדי לפגוע בעוצמת הראיות נגדו בהתחשב במכלול המעשים ומשכם, שעוררו אצלו חשד בדבר טיבם ומטרתם וחרף זאת המשיך לבצעם לבקשת אביו וחוסאם.

אמירות המשיב בחקירותיו מעידות, כי המשיב ידע והבין, ולכל הפחות חשד כי למעשיו אופי ביטחוני ואסור, דהיינו, פגיעה ולכל הפחות פוטנציאל של פגיעה בביטחון המדינה. מתוך בחירה, ועל אף שהבין את הפסול במעשיו, כך עולה מחומר הראיות, הוא ממשיך בקשר עם חוסאם, ולא נמנע מלהמשיך ולבצע את המשימות שהופנו אליו. משכך, קשה בשלב זה להלום טענה שהמשיב לא התכוון במעשיו לפגוע בביטחון המדינה. עולה, אפוא, כי כנגד המשיב קיימות ראיות לכאורה מספיקות להוכחת המעשים המיוחסים לו.

עילת מעצר וחלופת מעצר

19. אשר לעילת המעצר- על פי הוראות סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, בעבירות מסוג זה המיוחסות למשיב קיימת עילת מעצר סטטוטורית המקימה חזקת מסוכנות מצדו של המשיב לביטחון המדינה והציבור. יחד עם זאת, יש לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר על ידי חלופה ראויה.

20. כאשר בוחנים חלופת מעצר יש להתייחס למסוכנות הקונקרטית העולה מנסיבות ביצוע העבירה ומהמשיב עצמו. כפי שצוין לעיל, המשיב מודה, כי במשך תקופה המשתרעת על פני למעלה משנתיים, העביר לאביו, לפי דרישתו, מידע אודות תנועות הצבא, טנקים ומיקום נפילות טילים תוך ידיעה כי מידע זה עובר לחוסאם, הקשור לגורמים הפועלים כנגד המדינה, דבר שעלול להביא לפגיעה במדינה ובאזרחיה.

המעשים המיוחסים למשיב הם מעשים חמורים שהשתרעו על פני תקופה ארוכה. זאת, כאשר המשיב ועל אף שהבין את הפסול במעשיו הוא המשיך וביצעם. נכונות זו של המשיב, ליטול חלק בשרשרת העברת מידע לארגונים אחרים הפועלים כנגד המדינה, בתקופה בה המדינה שרויה במלחמה ובמצב בטחוני קשה, מעידה כשלעצמה על מסוכנותו של המשיב. זאת ועוד, עיון בחקירות המשיב בשב"כ ובמשטרה מלמד בבירור כי היה צורך במאמץ ועמל רב של רשויות החקירה, עד שאישר המשיב את ההיכרות עם חוסאם, חרף ההיכרות והקשר ביניהם, מה שמעיד על מידת התחכום של המשיב ומגביר עד מאוד את המסוכנות הנשקפת ממנו. מסוכנות המשיב לביטחון המדינה ממשית היא, כך שבעניינו שום חלופת מעצר, לא תסכון.

21. סוף דבר, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ה, 23 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.